

Thay mặt Bốn sư THÍCH HẢI-QUANG
PHÁP-HOA PHẬT TỰ - MẬT-TỊNH ĐẠO TRÀNG
1107 E. 32nd St. Tucson, AZ 85713 – Tel : (520) 445-7747
Web site : www.phaphoatu.com

HỎI:

PHƯƠNG CÁCH TU NÀO GIÚP GIẢI OÁN-NGHIỆP HIỆU QUẢ NHẤT ?

Thưa Cô Bảo-Đăng, em là Diệu Chân ở OK, thường xuyên nhận được những lá THP của Cô gửi mỗi kỳ đến cho gia đình của em. Cha mẹ em rất quý kính phương cách tu tập của chùa Pháp-Hoa và nhất là qua sự chỉ dạy tận tình của Cô một cách chân thật và hết lòng, đối với những Phật tử nào tha thiết muốn tu học. Tuy chưa hề gặp mặt, biết nhau chỉ cả, nhưng suốt nhiều năm qua cha mẹ của em đã tu tập theo phương cách chỉ dạy của Cô. Lễ lạy Sám Hối Thập Nhị Danh, trì Chú Diệt Tội y như lời Cô chỉ dẫn.

Thưa Cô,

Em có một vài việc thắc mắc này, mà không ai có thể trả lời giúp em. Em muốn hỏi về những việc liên quan đến NGHIỆP, muốn tu học để giải nghiệp nạn, vì nghiệp bệnh của em cứ khảo đảo không ngừng. Chùa tuy có khắp nơi và em đã đi nhiều để tìm Sư chỉ dạy giải những Oán nghiệp, nhưng không dễ tìm. Em được biết gần đây đã có nhiều người được Cô giảng giải, chỉ dạy cho phương cách Sám hối, trì Chú giúp giải những oán nghiệp một cách tuyệt vời và hy hữu. Em xúc động và vô vàn cảm kích! Ôn Phật, ơn Bồ tát, ơn Cô thật khó đáp đền!

Hôm nay em xin gởi trình đến Cô những oán nghiệp đã kéo đến khảo đảo em suốt bao năm. Mong Cô thương chỉ dạy cho em thêm phương cách nào giải nghiệp mau, vì em tuổi đã cao, nghiệp lại nặng nề, sợ rằng không còn nhiều thời gian để tu niệm, thì khó mà được vãng sanh. Do vì SỢ KHÔNG ĐƯỢC VẮNG SANH, nên những năm trước đây em đã đi nhiều chùa, tham dự nhiều khóa niệm Phật, Phật thất, tham gia nhiều hội niệm Phật và đi hộ niệm cho người sắp lâm chung nữa. Em cũng có đi hành hương bách tự (100 chùa), đi Ấn Độ, đi Trung quốc, cho đến về tận quê nhà tham dự những khóa tu Phật thất, v.v... Suốt bao năm dài đi khắp nơi để tu tập, mà chẳng giúp giải được chút nghiệp chi cả, trái lại còn bị nặng nghiệp thêm nữa. Đã khổ rồi giờ lại càng khổ hơn xưa, bệnh của em ngày càng nặng hơn, tâm thần luôn mệt mỏi, choáng váng, thật chán chường! Nhiều khi em muốn chết sớm nhưng sợ không được vãng sanh, sống cũng không yên, chết chưa chắc được về cõi lành! Em rất lo, rất sợ cho giờ phút lâm chung của mình không bảo đảm được vãng sanh, vì chùa Cô lại ở cách em quá xa. Bây giờ em đi đứng rất khó khăn, đau nhức khắp thân, đầu óc nhiều khi cứ đơ đơ ra không tự chủ được. Đêm ngủ không yên, nằm mơ thấy trong nhà có đủ loại người mặc tân trang, cổ trang, có đủ loại thú dữ nữa, chúng vô ra trong nhà, nằm ngồi tự tại như nhà của họ vậy. Có khi em bị chúng lôi ra đánh đập như tử, thức dậy cả người ê ẩm, tứ chi rên nhức. Mỗi khi trời sụp tối là em sợ hãi, không

dám chộp mắt. Ngồi dậy niệm Phật miết đến khi nào không còn mở mắt được nữa, thì lại thấy bị đánh đập, bị đánh ngang lưng (eo) là nhiều nhất. Cho nên lúc nào em cũng bị đau thắt lưng kinh khủng. Em không dám kể cho bạn đạo nghe, chỉ sợ người ta không tin lại còn khinh chê là em khủng điên. Mẹ em khuyên nên trình với Cô, chỉ có Cô mới hiểu thấu và biết phương cách chỉ dạy cho em tu tập đúng pháp. Những tình huống em đã kể hết trong thư, xin Cô giảng giải rõ cho em hiểu thêm về nghiệp quả, chỉ dẫn cho em phương cách TU SÁM HỐI để hóa giải, em nguyện sẽ y theo lời Cô chỉ dạy mà nhất dạ hành trì.

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT, Thành kính cảm ơn Cô.

ĐÁP:

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT,

Bảo Đăng đã đọc hết thư của cô rồi, tất cả chỉ là những OÁN NGHIỆP của cô từ mấy trăm năm về trước thôi. Không phải chỉ có cô bị trả nghiệp đâu, một khi đã mang thân người rồi thì đã mang lấy hết tất cả nghiệp thiện, ác theo mình, chỉ khác nhau là nó đến sớm hoặc muộn mà thôi.

Nhìn cái QUẢ hiện tại thì sẽ nhận biết cái NHÂN gây tạo của mình trong quá khứ nặng hay nhẹ, hiền hay dữ. Kiểm kê lại những tình huống trong cuộc sống từ sức khỏe, công danh cho đến sự nghiệp, những cái thích, cái muốn, cái mê, cái thương, cái ghét, cái khổ, cái bệnh, hoạn nạn, cái tình, cái nghĩa đối với nhau của mình với người như: vợ chồng, con cái, cha mẹ, anh chị em, thì sẽ biết ngay, ai là oan gia, ai là trái chủ, oán nghiệp với nhau dữ đến mức nào, rồi theo như pháp của Phật dạy mà SÁM HỐI, sẽ giúp cho thân tâm bớt khổ đau, tui hờn.

Khi mang thân người là phải mang hết tất cả nghiệp thiện hoặc ác của tất cả tiền thân. **NGHĨA LÀ NGHIỆP TIỀN THÂN CẢ MẤY NGÀN KIẾP TRƯỚC “CỘNG” VÀO HIỆN THÂN CỦA KIẾP NÀY – MỘT NGƯỜI SỐNG “CỘNG” THÊM VÀI NGÀN THÂN CHẾT** (của mấy ngàn kiếp trước mà chưa được hóa giải những oán nghiệp đã gây tạo, cho nên thần thức của hàng ngàn tiền thân đó cũng chưa được siêu thoát nữa).

Tuy kiếp này mình đã được đầu thai rồi, nhưng thần thức của những kiếp trước đã gây tạo những nghiệp ác, gây oán thù như: giết hại, đánh đập, tra tấn, xử tử tội nhân, giết oan người vô tội, chặt đầu, kẹp tay người cho máu chảy tới chết, xích cổ, xiềng tay chân, treo cổ, chiếm đoạt trình tiết, chiếm đoạt tài sản, thiêu đốt người, lột da thú vật để bán hoặc làm giày, ví, ăn thịt người, ăn thịt thú vật không chờ một con nào sống hết. Chưa kể mang tội giết cha hại mẹ tới chết, giết con, bán con cho giặc, khinh Sư, diệt Tổ, hủy diệt Chánh Pháp của Phật, giết Thầy, hại bạn v.v...thì đâu có siêu thăng dễ dàng được, phải trả xong nợ máu của kiếp đó thì thần thức của kiếp đó mới được siêu thoát.

Chỉ kể ra sơ sơ thôi, chứ mà liệt kê ra hết tất cả tội lớn nhỏ của chúng sanh chúng ta gây tạo, thì cả hư không cũng không thể chứa hết. Chỉ một kiếp làm người thôi cũng đã gây tạo biết bao là nghiệp tội từ nơi THÂN KHẤU Ý rồi, huống chi là hàng ngàn kiếp, vô thì kiếp ư? Đâu phải kiếp nào cũng được làm người hết đâu! Có ai biết, hoặc nhớ kiếp trước mình đã gây tạo ác nghiệp hay thiện nghiệp? Mỗi kiếp đều thay tên đổi họ, thay hình đổi dạng. Nay mang thân người, mai mang thân thú, có kiếp được siêu lên cõi Trời, có kiếp bị đọa xuống địa ngục, có ai biết không?

Vô số nghiệp ác đã gây tạo đó, những hận thù đó đã chồng chất từ vô thì kiếp. NÓ cao tới trời, NÓ lớn hơn biển cả, mãi cho tới kiếp này mà NÓ vẫn chưa hóa giải! NÓ như bóng theo sát mình, chờ đúng lúc, đúng thời, đúng duyên là trả thù liền. Phật dạy:

“-Giả sử bá thiên kiếp, sở tác nghiệp bất vong, nhân duyên hội ngộ thời, quả báo hoàn tự thọ.”

Nghĩa là: Nghiệp mình tạo ra trong trăm ngàn kiếp không bao giờ mất, khi nào nhân duyên đầy

đủ, tự mình sẽ nhận lấy quả báo (*thiện hoặc ác*).

Tất cả nghiệp lớn nhỏ, nặng nhẹ, thiện ác đều là do các hành động tạo thành. Hành động là do lòng tham dục tạo ra. Tham dục bắt nguồn từ cảm xúc tạo nên.

Do những suy tư ngu si mà phát sinh ra các xúc cảm. Vì quá mê luyến xúc cảm đó nên phát sinh ra nhiều tham dục. Chỉ trong chốc lát, chúng sanh liền tìm kiếm, mong đợi, hoặc giận dữ nhất thời, đưa đẩy xuống biết bao chiều hướng hỗn loạn. Khi tham dục nổi lên rồi thì bất kể tội lỗi, dẫn đến vô số hành động thâm ác nên đã vun trồng nhiều OÁN NGHIỆP trong quá khứ. Gieo nhân gì sẽ gặt quả đó không sai.

Cho nên,

BỒ TÁT SỢ NHÂN, CHÚNG SANH chỉ SỢ QUẢ (*nên gieo nhân ác thả cửa*).

Phải biết rằng:

Những xúc cảm đã làm cho mình mê đắm, ngu si, vì chúng làm cho mình có cảm giác thích thú nhất thời. Những cảm giác làm kích thích thần kinh, tràn đầy sinh động. Nhưng những xúc cảm đó chỉ là những “cảm giác”, mà cảm giác thì sẽ không tồn tại mãi mãi. Bởi chính ngay bản chất của chúng chỉ hiện đến chốc lát rồi lại ra đi. Do vì không chế ngự được cảm xúc, nên phát sinh tức giận. Có lẽ tức giận vì không đạt được những gì mình đợi chờ? Hoặc người đó không cư xử đúng cách thức mà mình mong muốn nên mới nổi giận? Nhưng, cơn giận dữ đó dẫn dắt mình đi tới đâu? Mình sẽ làm gì với cơn giận dữ đó?

Người có học pháp sẽ hiểu rằng: Những cơn giận dữ sinh ra là bởi lòng “tham dục”, ham muốn đủ thứ mà không được. Nếu như chúng ta biết lý nhân quả **“ít muốn, biết đủ, không tham thì không bị hại và an phận, tùy duyên”** thì sẽ không còn bị điều khiển bởi những xúc cảm tạm thời. Ta sẽ không bị chi phối, không bị những cảm xúc mạnh làm choáng hết tâm trí, rồi cơn giận dữ không thể khống chế mình được. Một khi không gây tạo điều ÁC từ nơi Thân Khẩu Ý, thì sẽ không là nạn nhân của cảm xúc.

Đôi khi trong cuộc sống, người thân chúng ta gặp nhiều điều trắc trở quá lớn, làm cho ta xúc cảm thương buồn, khiến ta ra sức giúp đỡ, có khi còn bị cuốn vào trong nạn nghiệp của họ một cách lãng xẹt, rồi gây ra thêm nhiều oán nghiệp. Chuyện không có mà làm ra có, không có nghiệp mà tự gây ra nghiệp ác cho bản thân.

Phật dạy: **“TỬ BI PHẢI CÓ TRÍ HUỆ.**

PHẠM LÀM MỘT VIỆC GÌ, PHẢI NGHĨ ĐẾN CÁI HẬU QUẢ CỦA NÓ TRƯỚC.”

Đó là phương cách để chế ngự được cảm xúc.

Chúng ta đang sống trong thời kỳ “ĐẤU TRANH KIÊN CỐ” nên con người thường có nhiều tánh sân hận, tranh chấp, lúc nào cũng muốn đánh bại người khác, không muốn ai trội hơn mình. Họ có thể làm bất cứ một việc ÁC nào, hầu đạt được sự chiến thắng cho họ. Vì thế mà chúng sanh chúng ta đã không nương tay, vô cảm trước những cái chết quá thảm khốc, quá đau đớn của người khác, mà chính mình là “chủ động, chủ mưu, chủ lệnh”. Cho nên, bao uất hận của những nạn nhân đó đã kết tụ vô số OÁN NGHIỆP từ vô số kiếp.

OÁN NGHIỆP cứ kết nối nhau từ kiếp này qua kiếp khác, ví như một sợi dây xích dài vô cùng tận, vừa to, vừa dày, vừa nặng. Từng mắt dây xích (*của ác nghiệp*) đã kết nối nhau thành một vòng tròn “sanh rồi tử”, “siêu rồi đọa” trôi buộc ta trong sáu nẻo luân hồi, không thoát ly ra được. Nó cứ tiếp tục quấn chặt lấy ta mãi...cho đến khi nào chúng ta “chịu” ngưng (*không còn tạo tác từ nơi thân khẩu ý nữa*) thì **“xích nghiệp” sẽ ngưng kết.**

Kể đến, chúng ta phải làm gì để hóa giải những Nạn nghiệp, Oán nghiệp, Bệnh nghiệp đang quần lấy ta, thay phiên khảo đảo, hành hạ thân tâm ta?

Vì thế, chúng ta là Phật tử (*nghĩa là con của Phật*) phải biết ơn Phật. Nhờ có Phật giảng thế chỉ dạy mà chúng ta biết rõ NHÂN QUẢ, TỘI PHƯỚC, SIÊU ĐẠO, LUÂN HỒI SANH TỬ, NGHIỆP LỰC (*là sức mạnh lôi kéo của nghiệp*), thế nào là THỂ GIAN VÔ THƯỜNG, TỬ ĐẠI KHỔ KHÔNG, NGŨ ẤM VÔ NGÃ, SANH DIỆT BIẾN DỊ v.v...Nhờ có pháp Phật để tu học mới biết mình đã gây tạo quá nhiều nghiệp ÁC, mới biết phát nguyện TU TÂM, SỬA TÁNH, LÀM TẮT CẢ VIỆC LÀNH, GIỮ GÌN THÂN KHẤU Ý, nhất là phải chí thành SÁM HỐI thì mới hóa giải được những ÁC nghiệp.

Phải biết, tất cả chúng sanh chúng ta đều bị trói buộc trong vòng NGHIỆP LỰC. Nghiệp bắt nguồn từ THAM DỤC và SI MÊ nên đã gây ra quá nhiều tội lỗi. Khi chúng ta học pháp, hiểu và giác ngộ được những gì mà Phật muốn dạy rồi thì phải chân thật dốc hết lòng mà thực hành theo đúng như pháp của Phật không sai khác.

Không phải ai tu hành, tụng Kinh, niệm Phật đều được tiêu nghiệp hết cả đâu!

Không phải ai đi chùa, làm công quả, đi hành hương, đi hộ niệm, đi tới nhiều chùa, nhiều đạo tràng niệm Phật là được tiêu nghiệp đâu! Đã có rất nhiều Phật tử làm hết tất cả mọi điều trên (*như vừa kể*), mà Oán nghiệp ngày càng tăng thêm chứ không thấy giảm chút nào.

Tại sao?

Vì chưa có thật tâm, thật dạ mà tu hành nên chỉ tạo được chút ít “Phước” lành, chứ chưa tạo được “Công đức” chi cả. Nhất là chưa thật sự TIN sâu, NGUYỆN thiết, chưa “phân biệt” được chánh tà vì chưa tận mắt thấy, tai nghe nên chưa biết sợ. Tuy có tu tập nhưng không tha thiết “Sám Hối”. Có người còn ngoan cố nói rằng: *“Tôi không tin là có nghiệp, có ma, có quỷ, cho tôi thấy tôi mới tin, mới tu!”*

A-DI-ĐÀ PHẬT, thiện tai!

Muốn thấy “Oán nghiệp” của mình đã gây tạo trong quá khứ? Không có gì là khó cả! Chỉ cần trì Chú (*của Phật*) cho thật “nhất tâm” rồi sẽ tự thấy hết. Đã có rất nhiều Phật tử nhất dạ hành trì đúng như Pháp của Phật gia và tự thấy những nghiệp ác của mình (*có kể trong mấy Thư Học Phật trước rồi*). Lần lượt Báo Đẳng sẽ kể ra những chuyện giải nghiệp khó tin nhưng có thật, gọi đến cho quý vị có duyên, xem sẽ hiểu rõ về “Nghiệp lực” mạnh như thế nào. Nếu đã có cái TÂM “không TIN” đó rồi thì Phật cũng không thể cứu giải cho được. Đó cũng là lý do chánh mà Báo Đẳng không thể giải nghiệp dùm cho ai cả. Báo Đẳng chỉ dẫn cho quý vị Sám hối, trì Chú để tự tu, tự thấy nghiệp kéo đến đòi nợ máu và tự hóa giải những ác nghiệp của mình mà thôi. Tùy theo tình tiết nghiệp lực của mỗi người khác nhau mà Báo Đẳng chỉ dẫn thêm.

Những lá thư trước Báo Đẳng đã đăng những chuyện giải nghiệp và kết quả của sự trì Chú, Sám hối hóa giải được vô số nghiệp quả, lần lượt sẽ kể thêm trong những lá THP kế tiếp.

Để chứng minh cho lời nói trên, sau đây là một chuyện khó tin nhưng có thật của một vài Phật tử ở phương xa, đã tu tập theo pháp môn Mật Tịnh của chùa Pháp Hoa, hóa giải được nạn nghiệp trong quá khứ và cứu độ cho hàng ngàn vong linh được siêu thoát trong năm 2016 này.

Kính bạch Cô!

Con xin thưa trình chuyện OÁN NGHIỆP của chị Hà ở OH mới vừa xảy ra như sau:

Cách đây hơn 1 năm về trước, chị ấy biết đến trang Web của chùa Pháp Hoa. Sau đó, chị điện thoại tới chùa xin gặp Cô để thỉnh kinh sách. Cô bảo chị ấy liên lạc với con để tiện cho việc thỉnh Kinh Sách vì chị ở gần thành phố của con. Lúc đầu vì còn mới mẻ nên chị tu theo cuốn Thập Nhị

Danh rất chăm chỉ. Do vì chị trì Chú quá hăng hái và quá chí thành, không chút nghi ngờ hay phân biệt chi cả nên các “oán nghiệp” trong quá khứ hiện ra, làm chị ấy không chịu đựng nổi để vượt qua những sự khảo đảo, hành hạ đó. Chị sợ quá nên không dám trì Chú nữa. Chị đã ngưng trì Chú một thời gian, chỉ chuyên niệm Phật thôi. Thình thoảng, chị có nhờ con gửi tiền cúng dường qua Cô để in Kinh Sách.

Chị có người em gái mất cách đây gần được hai tháng (*bị tai nạn giao thông*). Tận mắt chứng kiến người thân ra đi một cách thê thảm khiến chị rất hoảng sợ, tự thấy rằng: “*Con ma vô thường và Oán nghiệp không chừa một ai cả*”. Con nhân đó cũng thuyết pháp khuyên chị nên trì Chú lại đi, đừng có bỏ. Chị trì chú đã đạt được nhất tâm rồi, lại thấy được nghiệp của mình nữa, không phải ai tu cũng đạt được như chị đâu! Chính chị cũng đã thấy vô số người chuyên tụng Kinh, chuyên niệm Phật cả cuộc đời, có được mấy người thấy được túc nghiệp của họ để mà hóa giải đâu.

Nay chính chị đã tự thấy được tiền thân của mình và thấy được oán nghiệp nữa. Chị là người gây ra oán nghiệp thì tại sao lại hoảng sợ mà ngưng đi? Phải tìm cách nào để hoá giải được những nghiệp quả của mình chứ! **Phải cho Nó ra thì mới nhẹ bớt nghiệp.** Chị không cho Nó ra, muốn giữ Nó hoài từ kiếp này qua kiếp khác, chông chất mãi thì đừng trách trời, trách đất là tại sao tôi lại KHỔ thế này? Nghiệp nặng quá thì chị có cầu xin vãng sanh cách mấy cũng không được Phật rước!

Chị ấy nghe con khuyên giải rất hữu lý nên về nhà tỉnh tấn trì Chú lại, chí thành Sám Hối Thập Nhị Danh, nhất là trì chú Diệt Tội, được khoảng 1 tuần chị gọi cho biết :

- *Mỗi lần chị trì chú Diệt Tội khoảng chừng 108 biến là hai tay đang bắt ấn cứ run lên, đầu hơi đảo và lắc. Khi chị trì chú Đại Bi và niệm Phật thật nhiều thì không bị như vậy, nhưng khi chuyển qua trì chú Diệt Tội (UM A RÔ LICK SOA HA) một hồi, thì có những trạng thái như thế.*

Chị hỏi con nguyên nhân tại sao?

Thưa Cô,

Qua kinh nghiệm của bản thân, nên con đã trả lời rằng :

- Trong người chị có vong oan gia của tiền kiếp. Họ đã bị chị giết đấy! Khi chị tu đúng pháp, nhất tâm trì Chú nên phát ra thần lực mạnh, đẩy các trược khí, âm khí tích tụ ra ngoài thì nghiệp nó hiện ra liền cho chị thấy. Không có gì đáng lo sợ cả mà còn phải mừng đó chị! Cho chị được thấy để mà hoá giải. Có những người tụng kinh, niệm Phật cả đời cũng không biết, không thấy được nghiệp của mình là gì hết thì làm cách nào giải cho nghiệp nhẹ bớt? Nghiệp nhẹ thì mới có hy vọng vãng sanh chứ. Cho nên trong Kinh Phật dạy câu: “ĐỐI NGHIỆP VẮNG SANH”

Nghĩa là :

Mình tu tập đúng như Pháp thì mới giúp nghiệp chướng giải trừ, phước lành mới tăng trưởng được. Hóa giải bớt những nghiệp ác rồi thì thân tâm mới được nhẹ nhàng, **nghiệp càng bớt đi bao nhiêu thì càng đi gần tới của Cực lạc bấy nhiêu.** Cho nên chị đừng có sợ, cứ chí thành tiếp tục trì chú như vậy cho em, không được ngưng.

Chị ấy vững tâm khi nghe con giải thích như vậy, tiếp tục hành trì Sám Hối Thập Nhị Danh Như Lai Diệt Tội, trì Chú giải nghiệp được hơn một tuần nữa, hồi hướng cho em gái (*mới chết được 49 ngày*) và hồi hướng cho oan gia nghiệp báo của chị nữa.

Sau hơn một tuần trì Chú, chị có những biểu hiện bất thường nên gọi điện cho con kể là:

- Chị cùng mọi người trong nhà tụng Kinh Sám Hối. Đến khi trì chú Diệt Tội thì người chị tự dưng lắc đảo mạnh. Hai tay run lên từng hồi không bắt ấn được nữa, hai bàn tay tự nó lật ngửa lên. Sau đó, chị thấy nhiều vong từ trong người chị bay ra thật nhiều. Họ xúm lại đánh vào mặt, vào hai vai, vào chân, vào ngực của

chị. Có vong thì điều khiển nắm hai tay của chị chụm vào giống như diễn tả lại cho chị biết: trong tiền kiếp họ bị chị trói, xích hai tay và hành hạ họ cho đến chết như thế. Chị sợ quá và hiểu ngay mình bị vong đánh là do trong quá khứ mình đã đánh họ y như vậy. Giờ chị mới hiểu đã hơn 10 năm nay chị luôn bị đau gáy, nhức chân, tức ngực không ngừng, đến nỗi đi bác sĩ khám họ nói là bệnh kinh niên không chữa được. Sau khi học được Pháp Phật mới nghĩ là mình bị bệnh nghiệp.

Duyên may đã đưa đẩy chị gặp được pháp tu Mật-Tĩnh của chùa Pháp Hoa, gặp được Cô, gặp được em chỉ dạy nên chị "tận lực" trì Chú và chí thành Sám hối không chút nghi vấn. Hôm nay chị mới tận mắt thấy các cảnh đánh đập, tra tấn, giết hại người trong quá khứ của mình thật quá độc ác, quá tàn nhẫn. Chị vừa sợ, vừa run bắn cả người, đầu vẫn lắc, đảo qua đảo lại. Muốn kêu cứu cũng không được vì miệng chị bị giật méo xeo. Nước mắt chảy dài, chị đã chí thành hồi hận những việc mình đã làm trong quá khứ, tha thiết nói lời sám hối xin tha mạng thì họ ngưng đánh chị, thấy yên yên nên chị lật đật gọi liền cho em. Khó khăn lắm chị mới nói được rõ câu, xin em dạy chị giờ phải làm sao? Cả người chị vẫn còn run, còn lắc. Chị cố kiềm giữ không cho nó lắc, nhưng vẫn run vẫn lắc em à!

Thưa Cô,

Sau khi nghe chị ấy kể hết mọi sự việc đã xảy ra, con nói cho chị biết trong quá khứ không phải chị chỉ đánh đập, tra tấn họ đâu mà còn giết chết họ nữa đó.

Sau đó con bảo chị mở máy lên để con được nhìn thấy mặt chị. Con mới thuyết pháp cho đám vong nghe về Nhân quả rồi kêu chị quỳ lạy Sám Hối với họ. Chị chân thành làm theo, vừa lạy vừa khóc, vừa nói lên những lời chí thiết xin tha mạng. Dần dần, chị bình tĩnh trở lại, nhưng người và tay vẫn còn run. Con kêu chị cùng với con trì chú Tha La Na Tha La Na Brum Brum, được một lúc lâu rồi chuyển qua trì chú Um A Rô Lick Soa Ha thêm 30 phút nữa thì chị đã bình thường trở lại, không còn run và lắc nữa, miệng cũng hết méo. Con kêu chị phát nguyện tụng thêm Kinh Địa Tạng liên tục trong 7 ngày để hồi hướng và giúp cho vong được siêu, thành tâm, thành kính mà Sám Hối, tụng Kinh, nhất tâm mà trì Chú. Chị gật đầu xin phát nguyện in Kinh và tinh tấn tu sửa. Từ hôm đó người chị nhẹ hăn không còn run và lắc nữa.

Thưa Cô, chị tận tâm, tận lực tụng Kinh, Sám Hối, trì Chú đến buổi thứ 2 thì gọi cho con kể là bản thân khỏe lắm, ngủ rất ngon. Mỗi lần chị tụng Kinh, khi giờ sang trang kế thì thấy vong trong người của chị đồng chấp tay lạy Phật, rồi khi chị trì chú Diệt Tội đám vong cũng trì theo.

Sau khi được Cô cho phép và chỉ dạy thêm cho con rồi, con đã điện thoại cho chị ấy nói là buổi tụng Kinh cuối tuần thứ 7, con sẽ hỗ trợ giúp cho vong được siêu thì chị ấy mừng lắm!

Đúng hẹn, tầm 9:30 sáng, con gọi cho chị nói chuyện qua màn hình. Lúc đó, chị vừa tụng xong Kinh và chuyển qua Niệm Địa Tạng. Có một đứa cháu gái ngồi kế bên chị cùng niệm Địa Tạng. Chợt nó thấy máy bên con có Bờ-Tát Quán Thế Âm đến. Ngài đứng trên không trung mặc áo trắng tinh, trong suốt tuyệt đẹp, làm cho nó mãi mê ngắm Ngài mà quên cả niệm luôn (nghe nó nói thế con đoán chắc Ngài đến để hỗ trợ cho con có thêm đạo lực, một mình con không thể làm nổi), làm cho con thêm phần khởi và vững tâm hơn vì đây là lần đầu con giúp chị ấy.

Sau đó, chị lại thấy trong tiền kiếp mình là một vị tướng quân đã tàn sát hết 5 ngôi làng. Dân số tử vong khoảng hơn 1.000 người. Có người thì bị chặt tay chân, bị xiềng xích hành hạ cho đến chết, người bị chặt đầu, người bị cắt cổ, người bị chém lưng, bị chém ngang người v.v...nam, nữ, lão, ấu, mỗi người chết 1 kiểu khác.

Chị lại thấy trong một kiếp khác nữa mình là con cá dưới biển, chuyên đi hút hồn (thu hồn) của người khác. Trong người chị còn có một lá bùa cùng với hai người đã ếm chị nữa.

Sau khi biết được những điều trên, chị càng run sợ. Để giúp cho chị tập trung hơn, con đã trì Chú để hóa giải tất cả số vong đã chết trong 5 ngôi làng đó vì những vong này đã cảm hóa nên họ xin cho được siêu.

Chỉ có 50% dân chúng muốn siêu, số còn lại vẫn ôm hận thù, không chịu tha thứ. Con bảo chị ấy nên chí thành mà Sám Hối nữa đi! Có một vong ông già cũng đang ở trong người của chị. Khi nghe được những lời sám hối quá thiết tha đã làm cho ông cảm động, ông mới khuyên những vong còn lại rằng:

- *Thôi hãy tha cho cô ấy đi, cô đã chân thành biết lỗi rồi.*

Nhưng đám vong còn lại kia vẫn cương quyết không tha thứ.

Thấy vậy, con nói với chị niệm Phật phụ với con để đưa những vong muốn siêu ra khỏi người chị trước đi. Sau khi đám vong muốn được siêu ra rồi, họ than khóc vì bị thương tích, không đi đứng được, cầu xin con chữa trị. Con liền trì Chú vào bình nước to cho họ uống và trì Chú chữa thương luôn. Con bảo chị nấu cơm, nấu mì, ở nhà có trái cây, cái gì cứ đem ra cúng cho họ hết đi, cho ly sữa cúng cho những vong sơ sinh nữa vì còn quá bé không ăn được.

Lúc ấy, đám vong còn lại trong người của chị thấy con cho ăn, cho uống nước Chú, còn giúp chữa lành vết thương nữa, không bỏ sót một ai, họ vui mừng và nói cười. Đám vong mới bắt đầu bàn tán. Chị xin có mấy lời Sám Hối với những vong còn lại đó, chị quỳ chấp tay tha thiết nói :

-Những vong còn lại trong người xin nghe tôi nói. Tôi biết các vị đã chịu khổ nhiều và bị tôi hại chết. Cho nên kiếp này, tôi bị đau mình mẩy khắp người suốt 10 năm. Tôi thấy rằng tôi bị như thế cũng chưa đáng vào đâu, thật không bằng cái khổ và đau đớn của quý vị. Nhưng nay là duyên may hiếm có, là cơ hội giúp các vị được siêu, được thoát khổ thì các vị nên chấp nhận lời Sám Hối chân thành của tôi, tha thứ cho tôi thì mới đi được. Một lần nữa tôi xin thành tâm Sám hối với tất cả quý vị!

Đám vong còn trong người của chị cảm động cũng khóc theo.

Sau khi nghe xong thì tất cả khoảng hơn 500 vong họ chịu tha thứ và xuất ra. Sau đó con cho tất cả hơn một ngàn vong đồng lay Sám hối cho nghiệp chướng của riêng họ và Quy-Y Tam-Bảo nữa. Con hướng dẫn họ niệm Phật, niệm Quan Âm Bồ-Tát và niệm Địa-Tạng Bồ-Tát để giúp cho họ được siêu. Chỉ có một số ít vong được đi theo QUÁN THẾ ÂM Bồ Tát, tất cả còn lại là theo Ngài ĐỊA TẠNG.

Thưa Cô,

Còn cái vong Tướng quân là “tiền thân” của chị ấy vẫn còn trong người của chị. Tay ông ta cầm sợi dây xích đang xiết cổ chị ấy, làm chị nghẹt không thở được. Con không hiểu chuyện hư thật ra sao vẫn giảng pháp cho ông ta nghe nhưng đầu óc của ông cứ đơ đơ, ngơ ngác, không hiểu con nói gì cả. Con trì Chú giúp phá xích nơi cổ chị, thì sợi xích càng cứng chắc, càng xiết mạnh hơn nữa, không tài nào phá được. Con đoán biết sợi xích này là “xích nghiệp” rồi, con không thể giúp được. Con khuyên chị phải chí thành trì Chú thêm nữa, Sám Hối, làm mọi điều lành mới giải được xích nghiệp này. Nếu chị bỏ không tu nữa thì sợi xích nghiệp này sẽ xiết cổ chị với tiền thân (*tướng quân*) của chị cùng đọa xuống địa ngục đấy. Hiện giờ em không đủ khả năng giúp chị được, chị phải tiếp tục chí thành mà Sám Hối rồi từ từ sẽ hóa giải sau.

Sau đó, chị cho biết trong người nhẹ hẳn, khoẻ hơn xưa nhiều lắm, bớt đau ngực nhưng chân vẫn còn nhức, người không còn giật và lắc, tay không còn run nữa. Chị ấy vui lắm, càng tin sâu, nguyện thiết và tinh tấn trì Chú, Sám Hối nhiều hơn. Chị nguyện trọn đời tu tập theo pháp môn này, không còn chạy đuổi theo những pháp tu khác nữa. Vì pháp tu Mật-Tịnh này đã giúp chị giải được ác nghiệp nên sẽ không thay lòng hoặc đứng núi này trông núi nọ nữa.

Chị không dám kể cho người thân, hoặc bạn bè nghe chi hết, sợ họ không tin mà còn phỉ báng, khinh chê thì lại mang thêm tội.

Con có khuyên giảng cho chị hiểu thêm rằng :

- *Không phải chỉ có 1000 vong, 1 nghiệp ác này không thôi mà có VÔ SỐ nghiệp quả ác đang chờ tới phiên họ đến đòi đấy. Cho nên chị phải siêng năng tu tập, biết sợ, biết ngưng làm những việc bất thiện từ nơi Thân Khẩu Ý. Tập xả bỏ những hận thù, việc vừa ý hay không vừa ý. Việc đúng phải cùng sai đều bỏ hết đi. An phận mà “ẩn dật” (bớt giao du với bạn bè, bớt đi chơi đó đây, bớt gặp gỡ những danh nhân, bớt tham cầu, bớt tranh chấp), tập ít muốn biết đủ, giữ bốn phận mà lo tu tâm, sửa tánh của mình. Nên tạo thêm nhiều công đức để hồi hướng cho oan gia và oán nghiệp của mình thì mới hy vọng giảm bớt được “sức nghiệp”. Đừng nghĩ rằng: giải được nghiệp này xong đã hết nghiệp rồi tu tập lơ là. Phải nhớ như vậy thì mới không phụ lòng Phật, Bồ Tát và Cô Bảo Đăng đã chỉ dạy cho chị em mình tu tập từ bấy lâu nay.*

Thưa Cô,

Sau một tháng trì Chú đồng mãnh và Sám Hối, chị lại tự thấy tiền thân của mình là một vị tướng, bắt binh lính trói vào cái cột, mỗi ngày đến chém một nhát cho đến khi nào chết mới thôi. Chị sợ quá không ngờ trong quá khứ mình lại quá ác độc như thế. Chị chỉ thành hối hận những việc ác của mình với họ thì nghe tiếng nhiều người hét lên rằng:

- *Ngươi giết chúng ta chết một cách thê thảm như thế! “Công đức” tu hành của ngươi lại không có được bao nhiêu mà đòi hỏi “tha thứ”, sức tu chưa có đủ “xứng” với các tội ác của ngươi đâu! Khi nào chúng ta nhận đủ “Công Lực” xứng với cái tội ác của ngươi thì chúng ta mới ra được.*

Con có bảo chị ấy cứ an nhẫn mà tiếp tục Sám Hối, Trì Chú và chịu trả nghiệp thêm một thời gian nữa đi, tu như vậy chưa có đầy đủ “Công đức lực”, nên không thể cứu độ được cho ai hết. Con đã trì Chú vào nước cho đám vong đó uống để giúp cho tâm họ dịu xuống.

Thưa Cô,

Con đã chỉ dẫn và giúp chị ấy như vậy, nếu có gì sai xin cô chỉ dạy thêm cho chúng con hiểu.

Thành kính.

Nam Mô A-DI-ĐÀ PHẬT,

Bảo Đăng rất vui mừng khi thấy những đệ tử cùng dìu dắt nhau tu tập, giúp giải nạn cho nhau. Người đến tu trước chỉ dạy cho người đến sau tu tập được như thế, thật vô cùng quý hóa quá! Ước gì tất cả Phật tử khắp nơi luôn “giữ lập tâm ban đầu” kiên cố và chân thật tu hành, có khả năng hóa giải được sức nghiệp của bản thân, cứu mình, cứu người, âm siêu, dương thái thì thế giới sẽ giảm đi những khổ nạn, oán nghiệp sẽ dịu bớt, người người sẽ được an vui và hạnh phúc.

HỎI:

Thưa Cô, em tên TL, là một Phật tử phương xa, cũng đã lầm đường lạc lối. Hiện nay, em cũng chưa biết lối nào về đúng cửa Phật. Em cũng đã từng chạy đông tây nam bắc tìm cầu Phật pháp. Tu niệm thì rất nhiều nhưng kết quả cũng chẳng được gì. Mỗi ngày em lạy 108 lạy Hồng Danh Sám Hối, em tụng Kinh Vạn Phật, Kinh Pháp Hoa, kinh Hoa Nghiêm và Niệm Phật v.v....

Sau khi đọc được những bài giảng pháp của Cô, nhất là những lá Thư Học Phật gần đây nhất, em thật bàng hoàng, không biết mình hiện đang ở đâu? Tụng Kinh, niệm Phật suốt bao năm có bảo đảm được vãng sanh hay không nữa? Giờ gặp Cô em phải tu tập lại từ đầu.

Em ngưng lạy Hồng Danh Sám Hối, ngưng đọc nhiều kinh mà chỉ chuyên trì Chú, niệm Phật có

được không Cô? Có mang tội không Cô? Em có gia đình mà bắt Ấn, trì Chú có tội không Cô? Em chưa được Cô quán đảnh mà tự bắt Ấn, trì Chú có tội không Cô? V.v.....

ĐÁP:

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT, làm cái gì cũng thành tội hết thì tu làm chi?

TỘI HAY KHÔNG TỘI ĐỀU DO “TÁC Ý” (có chánh hay không) mà thôi.

Đối với những đạo khác thì có thể mang tội nhưng đối với đạo Phật (từ bi) thì không có tội. Phật không bao giờ để lại những pháp bảo mà làm cho chúng sanh mang tội cả. Tất cả Pháp của Phật để lại đều cứu giải nghiệp nạn cho chúng sanh đấy, đưa chúng sanh từ cõi Phàm lên cõi Thánh, giúp cho chúng sanh có được “chánh tín”, “chánh trí”, “chánh kiến”, “chánh tư duy”, “chánh ngữ” v.v...

Hầu hết những người tu hành không hiểu thấu lời Phật muốn dạy nên đều có cái tâm lo sợ là mang tội. Cũng vì cái tâm lo sợ không đúng đó nên thường bị đầu độc, vô tình chính họ là những người trực tiếp hoặc gián tiếp phụ tay “giết Phật” và “diệt pháp” của Phật dạy. Tại sao vậy?

Phật có dạy rằng:

- **“Các người đọc Kinh Ta mà không hiểu Ta là xa Ta!”**

Nghĩa là hàng ngày chuyên tụng đủ thứ Kinh mà không “thâm nhập được kinh tạng” chút nào (nghĩa là chỉ đọc, tụng như con kết chữ không hiểu tâm ý của Phật muốn dạy trong Kinh, nên càng ngày càng xa cách với Tam Bảo, lạc vào ngoại đạo, tà giáo).

Những đạo khác còn nằm trong vòng luân hồi sanh tử vì còn chấp tướng, còn tranh danh đoạt lợi, còn sân, còn si còn tất cả các tâm hành của chúng sanh và không có lòng Từ Bi. Còn đạo Phật là đạo giải thoát hết tất cả các tâm hành của chúng sanh. Cho nên TAM THẾ PHẬT (là ba đời Phật quá khứ, hiện tại, vị lai, Phật Phật đạo đồng) đều có lòng TỪ BI và cứu độ chúng sanh bình đẳng.

Dù cho có tụng hàng trăm ngàn quyển Kinh Đại thừa mà không hiểu “tâm ý” của Phật muốn dạy, cũng không đi tới đâu cả. Giống như người chưa hề đọc tụng Kinh điển vậy, không cứu được mình thì làm sao cứu được người khác? Nghiệp của bản thân không tự giải được thì làm sao giúp người khác giải nghiệp? Vẫn lẫn lộn trong ba cõi sáu đường mà thôi. Đừng mơ đến việc vãng sanh!

HỎI:

Tất cả Pháp của Phật đều có khả năng cứu độ chúng sanh không thể nghĩ bàn. Tại sao hiện nay có vô số chúng sanh chuyên đọc tụng Kinh điển, niệm Phật mà ngày càng mắc bệnh khổ, ma nạn lây lừng, khảo đảo không yên, ngày đêm sống trên lửa đỏ, nhà nhà khổ sầu ai oán vậy?

ĐÁP:

Như đã có nói ở trên rồi, đọc tụng kinh Phật mà không hiểu ý của Phật dạy thì làm sao biết pháp nào đúng, pháp nào sai mà tu tập? Một khi đã không hiểu rồi thì sẽ không tu tập đúng pháp của Phật muốn dạy. Vì thế, tuy có tụng hàng trăm ngàn quyển Kinh, niệm hàng triệu câu Phật cũng không phân biệt được đâu chánh, đâu tà để mà tránh. Ai là Minh Sư? Ai là thiện hữu? Lại còn giao kết thâm tình với kẻ ác thì làm sao thoát khổ? Cho nên, càng tu càng đi lạc sâu vào vòng tà giáo mà không hề hay biết. Cực Lạc, Thiên Đường đâu không thấy mà chỉ thấy ma quỷ đến đầy nhà, nghiệp báo khảo đảo không yên, trước mắt cửa Địa ngục đang mở rộng chào đón rồi!

Tổ sư có câu:

“THIÊN ĐÀNG HỮU LỘ VÔ NHÂN ĐÁO

ĐỊA NGỤC VÔ MÔN HỮU KHÁCH TÂM” là như vậy.

Để giúp cho những Phật tử hữu duyên với chùa Pháp Hoa này, Bảo Đăng sẽ chỉ dẫn phương cách

tu tập đúng pháp, hầu cứu giúp quý vị hóa giải được nghiệp lực, cứu mình cứu người thoát vòng khổ nạn.

Phật không đòi hỏi chúng ta phải làm gì quá sức và quá bồn phận của một phàm phu cả. Trước tiên phải luôn nhớ và thực hành 4 điều sau đây thì tu tập mới có kết quả tốt được:

1. **Giữ lập tâm ban đầu** (khi mới vừa bước chân vào cửa Phật, tâm ý như thế nào thì phải giữ trước sau y như vậy mà tu tập, không thay đổi thì sẽ được cảm ứng đạo giao với Tam Bảo rất mau)
2. **Không tham cầu** (ít muốn và biết đủ, không tham thì không bị hại, không mong cầu thì sẽ không bị gạt, không bị khổ, an vui với những gì mình đang có).
3. **Không đi quá bồn phận** (nghĩa là không trèo cao thì không té đau, không tranh giành, đoạt lợi quá sức của mình thì sẽ không bị giết hại, an phận nghèo sẽ được bình yên).
4. **Không leo qua hàng rào** (nghĩa là không leo qua hàng rào cấm, không nên phạm những điều giới luật của Phật chế thì sẽ không bị giết hại, không bị đọa lạc. Muốn được yên thân thì phải ghi nhớ lời Phật muốn dạy, không được làm sai khác).

Kể đến,

Trong những lá Thư Học Phật trước đã có giảng giải nhiều lần rồi về phương cách tu niệm đúng pháp. Kỳ này chỉ dẫn rõ khóa tu hàng ngày.

Mỗi ngày chúng ta phải lo buôn bán, làm việc, bon chen trong cuộc sống để kiếm đủ tiền lo cho gia đình, nên không có dư nhiều thì giờ để tu tập như người xuất gia được. Mà cuộc sống của người xuất gia ngày nay cũng bon chen không thua gì người tại gia, nên cũng không có dư thì giờ để tu tập riêng cho bản thân nữa.

Suốt ngày chúng ta tạo nghiệp từ nơi Thân Khẩu Ý, tâm trí rối loạn, tinh thần mệt mỏi. Về tới nhà còn phải lo cho con cái học hành, miếng ăn giấc ngủ thì không còn nhiều giờ, nhiều sức để tu niệm nữa. Cho nên chúng ta khó mà thâm nhập Kinh Tạng mỗi khi tụng Kinh.

Vì thế, phương cách tu tập hàng ngày cho người (xuất gia, lẫn tại gia) như sau:

1. **Lạy Sám Hối Thập Nhị Danh Như Lai Diệt Tội** cho thân khẩu ý được nhẹ và sạch sẽ trước.
2. **Trì Chú Hộ Thân** cho đồng mãnh để giúp tâm thần tỉnh táo, không bị hôn trầm.
3. **Trì những Chú còn lại trong quyển Sám Hối** cho tâm trí minh sáng, giúp cho thần lực tăng trưởng mạnh, thì mới có khả năng cứu mình, cứu người được.
4. **Trì chú Diệt Tội** để cứu giải những Oán nghiệp trong quá khứ.
5. **Kết lại bằng câu Niệm Hồng Danh Phật** thì sẽ được cảm ứng với Tam Bảo không khó.
6. **Đem hết công đức trì Chú, Niệm Phật hồi hướng** cho oan gia, trái chủ, oán nghiệp của nhiều đời, nhiều kiếp mà ta đã giết hại, sẽ giúp tâm sân hận của họ dịu xuống mà tha thứ cho ta.
7. **Ngoài thời khóa tu tập hàng ngày ra, chúng ta cần phải tập xả bỏ mọi thị phi, thương ghét, đúng phải cùng sai mà phát lòng tùy hỷ, từ bi và bình đẳng** với mọi người thân hoặc sơ.
8. **Làm tất cả mọi điều thiện.** Việc gì làm tổn hại cho người thì không nên làm.

Phải chí thành, chân thật mà hành trì 8 điều trên. Nhất là phải TÂN TÂM, TÂN LỰC, TÂN CUỒNG mà tu tập thì chư Phật, chư Đại Bồ Tát và chư Hộ Pháp, Thiện Thần sẽ sát bên phụ giúp giải hết những Oán nghiệp nếu họ kéo đến trả thù.

Mỗi khi Oán nghiệp kéo đến trả thù, phải chịu trả một thời gian ngắn đi cho họ thỏa mãn chút đỉnh, rồi mới dùng TÂM CHÚ của Phật mà thương lượng tội nghiệp với họ thì họ mới chịu nghe và chịu tha thứ.

Nếu bị đám Vong Linh của Oán nghiệp kéo đến quá đông, cần tụng thêm Kinh ĐỊA TẠNG

mỗi ngày, suốt 7 ngày, 21 ngày hoặc 49 ngày thì mới hóa giải được Oán nghiệp của kiếp đó, đồng thời cứu giải “tiền thân” của mình còn bị đọa ở kiếp đó được siêu thoát luôn.

Nên có câu:

- Cứu người tức cứu mình, hóa giải nghiệp tiền thân của mình và của người là như vậy.

Nếu tu hành suốt cả đời mà không hóa giải được Oán nghiệp, không cứu độ được tiền thân của mình thì không thể nào vãng sanh được. Vì nghiệp lực còn quá ư là nặng nề, sẽ kéo trì thần thức của mình xuống đọa trong ba ác đạo. Hễ gieo NHÂN nào thì phải hái QUẢ đó, không sai.

Cách đây hơn 2 tháng trong năm 2016, tại VN có một người nữ tên KT chết trong trạng thái đọa vào ngạ quỷ. Toàn thể gia đình thấy cảnh chết của người thân quá ư là khủng khiếp. Duyên may họ liên lạc được với một đệ tử của Bảo Đăng cầu xin giúp đỡ, chỉ dạy cho phương cách cứu giải nạn nghiệp. Sau đó họ đã phát tâm trường chay và lạy Sám Hối theo quyển Thập Nhị Danh của chùa Pháp Hoa trì chú Diệt Tội và phát nguyện tụng kinh Địa Tạng mỗi ngày một quyển, tụng suốt 49 ngày để cứu giải cho người chết, cầu nguyện cho cô KT thoát cảnh đọa đày. Vì cả gia đình thật lòng lại “tận tâm” và “tận lực” trì chú Diệt Tội, chí thành tụng Kinh Địa Tạng nhất là thay thế con em đồng lạy Sám hối nên đã được cảm ứng.

Đến ngày 49, cả nhà đang đồng tâm, đồng lời rập tiếng niệm rên câu NAM MÔ ĐỊA TẠNG VƯƠNG BỒ TÁT thì mọi người chợt thấy đức ĐỊA TẠNG VƯƠNG tay cầm tích trượng, đứng ngay cửa gần bàn thờ thật lâu, ánh hào quang của Ngài tỏa sáng ai cũng thấy được hết. Tâm thể của mọi người nhẹ nhàng, khỏe khoắn, những bệnh tật đều chuyển biến tốt. Mọi người càng niệm lớn hơn mà nước mắt chảy dài sung sướng. Người chị thấy em mình dung sắc khỏe mạnh bay lên cùng với nhiều người khác nữa. Họ thắc mắc gọi đệ tử của Bảo Đăng hỏi là như thế nào?

Đệ tử Bảo Đăng cho họ biết là:

-Ngài ĐỊA TẠNG VƯƠNG Bồ Tát đến rước cô KT đi đâu thai và những vong khác cũng được Ngài rước luôn, là những vong linh ở trong người của những thân nhân đây, chứ không phải chỉ rước một mình cô KT đâu! Thưa Cô, Con giảng giải như vậy có đúng không Cô?

Nam mô A-DI-ĐÀ PHẬT,

Thật quý hóa thay! Bảo Đăng xin chúc mừng cho toàn thể gia đình thân quyến của cô KT đã phát tâm đồng mãnh, nhất là đã chí thành và tận tâm, tận lực tu niệm suốt 49 ngày để hồi hướng cho cô KT thoát khỏi ba ác đạo (*địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh*).

Kế đến, Bảo Đăng cũng xin chúc mừng cho những thân quyến đã phát tâm tu niệm để cầu siêu cho cô KT trong suốt 49 ngày.

Phải biết, trong 7 phần “công đức” đó, cô KT chỉ hưởng có một phần công đức mà thôi, còn lại 6 phần công đức kia là của những người đã phát tâm đồng mãnh, chí thành và tận tâm, tận lực mà cầu siêu cho người khác. Đồng thời cũng đã cảm hóa được những Oán nghiệp của bản thân nên vong (*của oán nghiệp*) tự xuất ra và đi đầu thai không muốn trả thù nữa. Cho nên tất cả cảm thấy khỏe khoắn, thân tâm nhẹ nhàng hơn trước, bệnh tật cũng giảm dần (*vì không còn bị vong hành xác nữa*).

Pháp Phật để lại cho chúng sanh chúng ta tu tập, có khả năng cứu cánh, giải thoát ra khỏi ba cõi, sáu đường. Tất cả KINH ĐIỂN Đại Thừa, tất cả ÁN CHÚ của Phật gia đều có đủ Thần Lực cứu độ chúng sanh thoát khổ, hóa giải ách nạn cùng Oán nghiệp, diệt tà, hiển chánh một cách tuyệt diệu và hy hữu. Nhưng không phải ai TU cũng đều có kết quả tốt cả đâu! Tại sao?

(kỳ sau xin tiếp)

BÁNH CHUỐI NƯỚNG

8 trái chuối già chín (vỏ có chấm đen nhiều và thơm mới ngon)
3 cái trứng, 1 cây bơ (để vô Microwave 30 giây cho mềm)
2/3 cup sữa tươi (2% milk)
1 hộp cake mix (butter recipe)
1 cup blueberries tươi
½ cup dried cranberries (hoặc raisins (nhỏ khô))
1cup pecan nuts (đập nhỏ ½ cup) còn ½ cup nguyên hạt để bày trên mặt bánh.)

• Mỏ lò 325° F. trước 10 phút. Dùng canola oil cooking spray (xịt đều lên khuôn bánh) (chọn khuôn bánh màu đen sẽ không bị dính). Lột vỏ chuối, bẻ khúc ngắn. Dùng cake mixer (tay hoặc máy) đánh chuối cho mịn. Cho trứng, bơ, sữa vào đánh tiếp với tốc độ Hi cho nổi (khoảng 30 giây). Tắt máy, cho bột bánh (cake mix) vào, tiếp tục đánh với tốc độ Med khoảng 1 phút. Tắt máy cho nuts (đã đập nhỏ), blueberries, cranberries vào, dùng muỗng trộn đều lên. Cho hết vào khuôn, xếp nuts còn lại trên mặt bánh theo hình tròn. Cho vào lò nướng khoảng 1 tiếng. Lấy dao dài mỏng xăm ở giữa bánh từ trên đục xuống đáy khuôn, rút dao ra nếu còn dính bột, cần nướng thêm 15, 20 phút nữa. Dùng dao khác xăm bánh, nếu không dính dao là được, tắt lò, đem bánh ra để nguội. Để tủ lạnh.

CƠM CHIÊN

3 chén com (nấu trước một đêm, nên nấu khô hơn bình thường, để tủ lạnh cho cơm khô)

3 cái trứng, dầu ăn
3 tép hành lá (cắt nhỏ, nếu thích)
¼ củ hành tây và 1 muỗng cafe tỏi (băm nhỏ, nếu thích)
½ cup rau hỗn hợp (mixed vegetables)
½ cup thịt chay (ham hoặc chả lụa chay, tàu hũ chiên) cắt nhỏ
3 muỗng ăn canh nước tương
¼ muỗng cafe muối và ¼ muỗng tiêu
½ muỗng cafe bột nấm (nếu thích)
Ngò, cà chua (cắt mỏng xếp chung quanh đĩa)
Rong biển (roasted seaweed)

• Cho chút dầu ăn vô chảo (không dính), cho hết trứng vào, đảo đều lên (thấy trứng ráo nước là được) cho ra một cái tô lớn để qua một bên. Mỏ lửa cao, cho 1 muỗng nhỏ dầu vô chảo, cho hết thịt ham, rau (mixed veg), hành, một muỗng canh nước tương, xào lên chừng 30 giây, lấy ra đổ vào cái tô có trứng. Vẫn giữ lửa độ cao, cho một muỗng dầu, tỏi hơi vàng cho com vào xào lên. cho 2 muỗng ăn canh nước tương, chút muối, chút bột nêm. Xào khi nào thấy com thơm mùi khói cho hết nhân trứng, hành lá vào, trộn đều dưới lửa cao. Tắt lửa cho vào đĩa, xếp cà chua chung quanh, cho ngò lên trên.

LẨU MÌ CHAY

Phần 1: 3L nước, ½ bắp cải, 2 củ cà rốt, 2 cọng rau cần tây (cắt khúc), 3 lát gừng, 1/3 cup củ cải muối (cắt mỏng)
½ củ hành tây (nếu thích)

• Mỏ lửa cao, cho hết phần 1 vào nồi to bằng nồi cơm điện 10 cups, nước sôi hạ lửa xuống vừa, tiếp tục đun cho cái mềm rục. Vớt rau ra ép lấy nước bỏ cái, rồi dùng cái rây lọc nước lại.

Phần 2: 1 cup nấm đông cô tươi (cắt ½ in, rửa sạch với tí muối)
1 hộp nấm rom (straw mushrooms) bỏ nước.
½ cup nho xanh khô, tàu hũ trắng, thịt chay, chả lụa chay.v.v...
1 cục đường phèn (bằng ngón chân cái), 1 muỗng cafe bột nấm.
3 cục knorr (veggie broth), 1 m.cafe muối, ½ m.cafe tiêu hạt.
2 muỗng. ăn canh nước tương ngon (không đậm màu).

• Cho tất cả phần 2 vào nồi nước lèo đun tiếp, vớt bọt. Khi nấm đông cô mềm là được. Cho hết nước lèo vào nồi lẩu đặt trên lò điện hoặc ga. Mì vắt (tháo bung ra, mỗi vắt mì cho vô microwave 1 phút) sẽ giúp cho mì săn lại và dai rất ngon. Nấu nước sôi trứng sơ mì, trộn chút dầu ăn vô mì. Rửa sạch nấm kim cắt bỏ rễ và rau cải tươi (cải ngọt, tần ô, rau spinach).

